



ת"פ 1752/04/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.ש., הנאשם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 1752-04-17 מדינת ישראל נ' ש'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
א.ש. - הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 29.1.18, הורשע הנאשם לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970, ובעבירה של פקיעת רישיון רכב, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

לפי כתב האישום, ביום 3.6.18, בעקבות תאונת דרכים בין רכביהם של הנאשם ושל המתלון בחניון סניף "רמי לוי" ברחובות, ביקש המתלון את פרטיו של הנאשם, אולם האחרון סירב ונכנס לחנות. המתלון המתין במקום, ובהמשך אחיו של המתלון הגיע למקום וחסם את רכבו של הנאשם. כאשר הנאשם חזר למקום, המתלון ביקש שוב את פרטיו. הנאשם סירב וביקש מהמתלון להזיז את רכבו, הניף את ידו אשר אחזה במפתחות ואמר "אל תשחק איתי משחקים למה אני אוציא לך את העיניים עכשיו". הנאשם הבחין כי המתלון מצלם את האירוע, התקרב אל המתלון, דחף אותו ונגח בפניו. בהמשך לכך, אחיו של המתלון, החזיק את הנאשם מאחור, בעוד המתלון הרחיקו באמצעות ידיו. הנאשם המשיך ונגח בפניו של המתלון בשנית, הכה את המתלון בבטנו באמצעות ברכו ואמר "זוז" "עם מי אתה משחק" ונגח בו פעם נוספת. בהמשך, הנאשם צעק לאחיו של המתלון שיזיז את רכבו, אולם המתלון ואחיו נותרו במקום, והמתלון הזמין את המשטרה למקום. הנאשם המשיך לצעוק "עם מי אתם משחקים? עם ילד? עופו מפה" תוך שהוא מתקדם במהירות כשידיו מונפות לצדדים לכיוון אחיו של המתלון. בהמשך לכך, המתלון אחז בנאשם כדי להרחיקו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נזקק המתלון לטיפול רפואי ונגרמו לו חבלות בדמות שבר אף והמטומה בארובת עין ימין.

יצוין כי במועד הרלוונטי הנאשם נהג מבלי שהחזיק רישיון רכב תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה.



2. לפי הסדר טיעון, הנאשם נשלח לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 4.7.18, ציין כי הנאשם בן 63, אינו עובד בחמש השנים האחרונות וחי מקצבת נכות על רקע מצב בריאותי ותאונת עבודה. הנאשם סובל ממחלת סרטן משנת 2010, מחלת לב מורכבת משנת 2016 שבגינה עבר שני ניתוחים, ובמאי 2018 עבר ניתוח להסרת גידול בבקע. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. כן הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם לקח אחריות לביצוע העבירות, מבין כי פעל באופן אלים ואימפולסיבי, הביע צער וחרטה על התנהלותו וניכר כי הבין את חומרת העבירות. הנאשם ביטא אמפתיה כלפי המתלונן והביע רצון להשתלב בהליך גישור בין פוגע לנפגע, אולם עקב מצבו הרפואי, הניתוח שעבר וההחלמה הממושכת, הנאשם לא היה פנוי להליך והוחלט שלא להמשיכו.

להתרשמות שירות המבחן, מדובר באדם נעדר דפוסים עבריינים, והעבירות התרחשו בתקופה בה התמודד הנאשם עם מצבו הבריאותי הקשה וקושי להתמודד עם גורמי דחק ומצוקה. להתרשמות שירות המבחן, מדובר באירוע חד פעמי וחרגי. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלונן.

4. בתסקיר שירות מבחן משלים מיום 10.10.18, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות והתחייבות. הנאשם הביע נכונות לבצע שירות לתועלת הציבור.

טענות הצדדים

5. בטיעוניה לעונש הדגישה באת כוח התביעה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. לטענתה כתוצאה מביצוע העבירות של חבלה חמורה, איומים, נהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, כמו גם הגנה על שלום המשתמשים בדרך.

6. לטענתה, לאור מדיניות הפסיקה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים.

7. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר; הנאשם נעדר הרשעות קודמות; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם קיבל אחריות ומביע חרטה, מבין את חומרת העבירות וביטא אמפתיה כלפי המתלונן. כן התייחס שירות המבחן למצבו הרפואי של המתלונן.

8. עם זאת, לטענתה אין לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך באפיק השיקומי, וזאת בהיעדר כל טיפול ולאור חומרת האירוע.

9. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף התחתון של המתחם, והוא כולל מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, אם ימצא הנאשם מתאים לביצוע



עבודות שירות, ולצד זאת, מאסר על תנאי, קנס, פסילה על תנאי ופיצויים.

10. בא כוח הנאשם טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: המתלוננים נקטו בצעד אלים שלא יעשה ולקחו את החוק לידיהם לאחר שהנאשם לא מסר להם פרטיו. בנסיבות אלו, היה על המתלוננים לגשת לתחנת המשטרה, ולא לחסום את רכבו של הנאשם, כך שלא יתאפשר לו לעזוב את המקום.

11. לטענתו, מדיניות הענישה מלמדת על מתחמים שמתחילים במאסר קצר בדרך של עבודות שירות.

12. לטענתו, גם מתקיימות נסיבות לחרוג ממתחם העונש לקולא לאור תסקירי שירות המבחן. הנאשם גם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו, הביע צער, ואף נכונות להשתתף בהליך של גישור, שלא צלח אך בשל מצבו הרפואי.

דין והכרעה

13. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית משפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

14. הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, לצד הגנה על שלוות נפשו, תחושת הביטחון וזכותו שלא יופנה נגדו מלל מאיים. כן פגע הנאשם בהגנה על משתמשי הדרך. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות היא ברף בינוני. הנאשם גרם למתלונן חבלה חמורה בדמות שבר באף והמטומה בארובת העין, ואף איים עליו. עם זאת, לא ניתן להתעלם מנסיבות ביצוע העבירות, משמע, מהעובדה, כי המתלונן ואחיו חסמו את רכבו של הנאשם, רק משום שלא מסר להם פרטי הרכב, וזאת חלף פנייה למשטרה, ולא עזבו את המקום, אלא אחזו בנאשם מספר פעמים.

15. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת ביחס לכל עבירה של איומים וחבלה חמורה, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים לצד ענישה נלווית בהתאם לנסיבות המקרה (ראו למשל: עפ"ג (ת"א) 16934-09-16 **כהן נ' מדינת ישראל** (10.11.16); ע"פ (י-ם) 27466-05-14 **קיפור נ' מדינת ישראל** (4.12.14); עפ"ג (חי') 6005-04-13 **לביא נ' מדינת ישראל** (17.9.13); ת"פ (ת"א) 19548-11-16 **מדינת ישראל נ' חונן** (26.3.18); ת"פ 23928-10-14 **מדינת ישראל נ' ברק** (13.10.16); ת"פ (ת"א) 32860-09-13 **מדינת ישראל נ' ברסודסקי** (7.9.16); ת"פ (ת"א) 32443-08-14 **מדינת ישראל נ' אליה** (16.9.15)).

16. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת ביחס לעבירה של נהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח רכב כוללת קנס בין 600 ובין 1,500 ₪, פסילה בפועל בין מספר ימים ובין מספר חודשים ופסילה על תנאי (ראה למשל, תת"ע (י-ם) 3348-12-17 **מדינת ישראל נ' אחמד** (15.1.18); תת"ע (י-ם) 11129-11-17 **מדינת ישראל נ' מרקוביץ** (11.12.17); תת"ע 5973-03-17 **מדינת ישראל נ' מאדי** (1.10.17); תת"ע (י-ם) 4300-05-17 **מדינת ישראל נ' קוסייב** (11.7.17); תת"ע (ת"א) 8747-01-17 **מדינת ישראל נ' כהן** (8.2.17); תת"ע (פ"ת) 15010-11-16 **מדינת ישראל נ' לוצקי** (21.12.16)).



17. הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים אינה רלוונטית. באת כוח התביעה הגישה פסיקה שעניינה בנסיבות חמורות יותר (רע"פ 9543/16 מוחמד נ' מדינת ישראל (12.3.17)). כן הוגשה על ידי שני הצדדים פסיקה שאין עניינה במכלול העבירות הרלוונטיות.

18. מכאן, לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, ולצד זאת ענישה כלכלית שתשקף הנזקים, ופסילת רישיון.

העונש ההולם בתוך המתחם

19. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם מתסקיר שירות המבחן עולה כי אין זו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם סובל מבעיות רפואיות קשות, אובחן כסובל ממחלת סרטן, מחלת לב מורכבת בגינה נותח פעמים, ולאחרונה עבר גם ניתוח להסרת גידול בבקע; כן עולה מתסקיר שירות המבחן, כי הנאשם הביע אמפתיה למתלונן ואף ביקש להשתתף בהליך גישור, אולם בשל מצבו הרפואי הדבר לא התאפשר. שירות המבחן העריך, כי התנהלות הנאשם במקרה דנן חריגה להתנהגותו וכי אין לו דפוסים עבריינים.

20. מכאן, כי העונש ההולם מצוי בחלקו התחתון של המתחם, אולם לא בתחתית המתחם ממש בשל היעדר שילוב בהליך טיפולי כלשהו.

21. שלחתי את הנאשם לממונה על עבודות שירות. תחילה, מסר הממונה כי לא ניתן להשימו בשל אי הגשת חוות דעת קרדיולוג, אולם בהמשך מצא הממונה את הנאשם כמתאים לביצוע עבודות שירות.

22. מכאן, כי העונש ההולם כולל מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה על תנאי.

סוף דבר

23. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 3 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 16.1.19. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 24.2.19. מובהר בזאת לנאשם, כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירת



אלימות מסוג עוון;

ד. הנאשם ישלם קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם ב-4 תשלומים, החל מיום 1.2.19 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ה. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, אם בתוך תקופה בת 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת תעבורה.

ו. פיצוי למתלונן בסכום של 3,000 ₪. את הפיצוי ישלם ב-3 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.19, והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

העתק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ט, 21 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.